

[Tinning]

handler om. Enten gør vi begge dele, så kan det fungere, eller også etablerer vi en kolos på lerfodder, hvor man skærer institutionens grundlag væk, alt imens man rask væk stiller krav om, at nu skal der formidles og nu skal vi ud til alle borgere, og hvad ved jeg, og det er det, som ikke kan bringes til at fungere.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, hr. Tinning bruger meget store ord. Hvor ved han fra, at man skærer institutionens mulighed for at fungere bort? Det foreligger der overhovedet ikke noget om. Der foreligger nogle eventuelle planer, som overhovedet ikke på nuværende tidspunkt er konkretiseret. Så kan hr. Tinning altså sige, at man skærer hele nationalmuseets grundlag bort. Det ved han overhovedet ikke noget om. Men han ved én ting, og det er, at han kommer til at sige nej til 100 mill. kr., som vi får fra en privat institution.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg er nødt til at sige til fru Hanne Severinsen, at det, der ligger i denne sag – det er såmænd også, hvad statens museumsnavn udtaler sig om, og det har formentlig lidt bedre mulighed for at trænge helt ind til fru Hanne Severinsen – er: selvfølgelig kan det ikke nytte noget, at vi stiller øgede krav til formidlingen fra nationalmuseet, hvis vi ikke samtidig sørger for, at det har de nødvendige forudsætninger for formidlingen, nemlig indsamling, forskning og bevaring. Det siger oven i købet: skal man gøre alt det, vi stiller i udsigt, når vi modtager gaven fra Egmont Fonden, skal museet faktisk have øgede ressourcer.

Det er det, det siger, og det, vi ved, er, at det eneste, der indtil nu ligger fast, er den generelle besparelse på 1,8 pct. plus nogle flere budgetteknisk begrundede besparelser. Det er det, jeg mener med, at grundlaget for hele dette udbygningsprojekt falder væk.

Så siger fru Hanne Severinsen, at det ikke er hele grundlaget for nationalmuseet. Det ved jeg såmænd ikke, men det er grundlaget for det udbygningsprojekt, man forringer, samtidig med at man hælder de penge i det.

Derfor siger vi: det er usammenhængende, og det fungerer ikke.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Hr. Tinning må være synsk, siden han ved, hvor mange medarbejdere der skal afskediges, og siden han kender nogle planer, der foreløbig kun eksisterer på papiret, og som man diskuterer. Nationalmuseet kan spare på mange forskellige måder. Det er klart, at nationalmuseet da gerne ville undgå den besparelse. Det er også klart, at museumsnavnet da godt kunne tænke sig, at man fandt de penge. Derfor råber de vagt i gevær. Ved hr. Tinning virkelig, om det er rigtigt, at man skulle sige nej til de 100 mill. kr., og om dansk museumsverden virkelig synes, det er en god idé?

Formanden:

Hr. Tinning for en kort bemærkning og derefter kulturministeren.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det skal være to helt korte bemærkninger.

Den ene er, at fru Hanne Severinsen har fuldstændig ret i én ting: jeg er ikke synsk, og det mener jeg heller ikke at have påstået. Den anden bemærkning skal være, at vi ved jo positivt, at der vil blive afskediget folk – der er nogle, der påstår, at de oven i købet kender navnene på de 33 – og vi ved også, at der, som kulturministeren udtrykte det, rumstere forskellige rygter, nemlig om yderligere besparelser. Det er rigtigt. Jeg ved ikke præcis, hvor de falder, men jeg ved så meget som, at de besparelser, der er fremme, vil gøre det vanskeligere at udnytte gaven fra Egmont Fonden fornuftigt.

Det er det, det handler om, og det er som sagt også det, statens museumsnavn påpeger. Det siger ikke bare, at det er dumt med de nedskæringer lige nu. Det siger oven i købet: skal vi realisere det store projekt, som alle påstår de gerne vil realisere, så skal nationalmuseet have øgede ressourcer, helt banalt fordi, som det siger, intet museum svarer til museumsbegrebets indhold, hvis det ikke som forudsætning for formidlingen har såvel indsamling som forskning og bevaring. Og